

In de week gelegd 24-24, 09-06-2024, Een paradijs?

Genesis 3,9-15; 2 Korintiërs 4,13-5,1; Marcus 3,20-35

Bepaald geen paradijs, de berichten van 'Trouw' op 05 juni jl.

In de Tweede Kamer pleiten CU en CDA in een motie voor onderzoek naar de inname van Nagorno-Karabach, waar in 2023 meer dan 100.000 Armeniërs onder dwang hun woongebied verlieten. In ons eigen land werd het pleegmeisje in Vlaardingen zwaargewond opgenomen in het ziekenhuis. En daarnaast is er veel te doen over een docu betreffende de zusters van de Goede Herder, die tussen 1860-1980 de hun toevertrouwde, verwaarloosde meisjes hardvochtig behandelden. Mensen reageren geschokt, maar wanneer dit nieuws vaker klinkt, stompt het ons af.

Vandaag klinkt in de eerste lezing het 'paradijsdrama'. Adam en Eva eten van de verboden vrucht en splitsen zich af van God. Wij, hun nazaten, zitten daar nog altijd 'middenin'. Vandaar de naam *erfzonde*. God vervloekt het kwaad, maar intussen schoot dit al wortel in ons hart. Het gevecht tussen goed en kwaad verscheurt ons sindsdien. In de hele geschiedenis beantwoordt één mens aan Gods bedoelingen, Jezus van Nazareth. Hij is de *nieuwe Adam*; in hem gaat het paradijs open.

Jezus herstelt de schepping door mensen te bevrijden van de last van hun fouten. Hij vergeeft mensen hun zonden en haalt de muur tussen hen en God weg. Groeien naar God wordt weer mogelijk. Jezus geeft zijn volgelingen de macht om demonen uit te drijven. Mensen worden bevrijd van de dwang en de angst die hen afhouden van God, die vergevingsgezind is. Nu vallen jaloerse schriftgeleerden tegen Jezus uit dat in hem de vorst van de duivels huist, anders kon hij de andere demonen niet verdrijven. Maar in Jezus woont de Geest van God, de Geest die alles nieuw maakt. Het afwijzen van de Geest is een zonde die niet vergeven kan worden, omdat je daar juist die Geest voor nodig hebt. Paulus pakt die lijn op. '*Alles gebeurt voor u*', zegt hij tegen de gelovigen, *werk mee met Gods genade*.

Trouw schreef ook over de begraafplaats 'La Cambe' in Normandië. Hier besloot men in 1954 naast geallieerden ook de Duitsers een 'waardige rustplaats' te geven. Eén dag voor de herdenking van D day, is er in Normandië aandacht voor de gesneuvelden aan Duitse kant. Ingewikkeld om te zeggen: 'Wel vergeven, niet vergeten'. Maar vergeven is ook wéggeven, en dat schept ruimte voor een nieuw begin. Van het paradijs wellicht?

